

Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

Slovo úvodem

Drazí přátelé CSI!

V neděli 17.5. bude po období omezení způsobených šířením čínské chřipky možné navštívit ve větším počtu bohoslužby. 6. neděle velikonoční (17.5.) bude také v katolické církvi věnována modlitbám za pronásledované křesťany. K této příležitosti vydala česko-slovenská pobočka CSI list, který Vám přinášíme hned na úvod Zpravodaje.

Počet pronásledovaných křesťanů neustále rok od roku roste. Zpráva World Watch List 2020 uvádí, že je intenzivně pronásledováno 260 milionů křesťanů. (2018 – 215 mil., 2019 – 245 mil)

Z důvodů souvisejících s vírou bylo v roce 2019 zavražděno 2 983 křesťanů. Průměrně tedy bylo pro svou víru každý den zavražděno 8 křesťanů. Bylo napadeno 9 488 kostelů a křesťanských budov a 3 711 křesťanů bylo zadrženo bez soudního příkazu, zatčeno, odsouzeno a uvězněno.

Ostudným premiantem seznamu je Severní Korea, kde jsou odhalení křesťané deportováni do pracovních táborů nebo na místě popraveni. Všechny statistiky a zprávy o globálním pronásledování křesťanů ukazují, že hlavním zdrojem pronásledování je islámský útlak. Ve 38 státech z 50 nejhorších jsou muslimové ve většině nebo zde tvoří značnou část populace. Převážná většina těchto muslimských režimů se řídí nějakou formou islámského práva šaría. Buď je toto právo vynucováno přímo vládou, nebo samotnou společností, ale nejčastěji vládou i společností zároveň. Společnost - zejména členové rodiny - mají sklon být při uplatňování práva šaría fanatičtější. (Afghánistán, arabské země, Somálsko....) Na vzestupu jsou některé neblahé trendy. Křesťané v subsaharské Africe jsou stále častěji napadáni islámskými extremistickými skupinami. Např. V Burkině Faso, donedávna považované za tolerantní, byly zavražděny desítky katolických kněží a protestantských pastoremů i s rodinami. Militantní islám se objevil také v oblastech, kde bychom jej nečekali (Srí Lanka). Baštou práva šaría je „tropický ráj“ Maledivy. Kromě útlatu ze strany islámu jsou křesťané pronásledováni a napadáni po celém světě více než kdykoliv předtím. V Indii hinduističtí radikálové často útočí na křesťany a jsou za to trestáni mírně nebo vůbec ne. Čína nutí všechna náboženství včetně křesťanství, aby dodržovala stranickou linii komunismu. Zastaví se někdy tento trend a obrátí se, anebo se bude dále prohlubovat a rozšířit se i do zemí, kde je dosud náboženská svoboda?

V souvislosti s rostoucím náboženským pronásledováním jsem s potěšením přijala zprávu, že vznikla aliance států, která chce usilovat o náboženskou svobodu. Tvoří ji 26 účastnických zemí, k nimž patří také Česká republika a Slovensko, dále pak např. Polsko, Rakousko, Brazílie, Bulharsko, Řecko, Maďarsko, Izrael, Ukrajina, Velká Británie USA

„Společně říkáme, že svoboda náboženského vyznání nebo přesvědčení není jen ideálem Západu, ale že je skutečným základem společnosti,“ řekl ministr zahraničí USA Mike Pompeo.

Ve Zpravodaji, který držíte v ruce, přinášíme zprávy z míst nejhoršího pronásledování - z míst, ve kterých se snaží CSI obětem pomáhat. Zasílejte, prosím, protestní lístky, jejichž adresáty jsou tentokrát Pákistán a Nigérie.

Již tradičně Vám přinášíme ve 3. čísle Zpravodaje program Akademických týdnů. Pořadatelé jejich přípravu nevzdali a je možné se přihlásit.

Děkuji Vám za modlitby, zasílání protestních lístků a za Vaše štědré dary, díky kterým jsme mohli v loňském roce výrazněji podpořit projekty CSI. Přeji Vám požehnané velikonoční období a radost Kristovu.

Monika Kahancová

Foto na titulní straně: Egypt

6. neděle velikonoční - neděle modliteb za pronásledované křesťany

6. neděle velikonoční (17.5.), bude v katolické církvi věnována modlitbám za pronásledované křesťany.

Křesťané jsou nadále nejpronásledovanější náboženskou skupinou a útlak stále roste. Ze zemí vedených marxistickou ideologií přicházejí špatné zprávy. Ve více než miliardové Číně jsou podle pozorovatelů represe nejhorší od doby „kulturní revoluce“. Hlavním zdrojem současného útaku je ale náboženský fundamentalismus, především islámský. Počet útoků na křesťany roste také v hinduistické Indii a budhistické Barmě nebo na Srí Lance.

Zvláště tragická je situace křesťanů v zemích Středního východu. S velkou starostí sledujeme osud křesťanů v oblastech, kde křesťanství vzniklo a kde starobylým křesťanským církvím hrozí zánik. Charakter genocidy má pak protikřesťanský teror v Nigérii, kde se křesťané stali lovnou zvěří pro muslimské fulbské pastevece a džihádisty z teroristické organizace Boko Haram.

Nejdůležitější lidské právo

Křesťané považují náboženskou svobodu za nejdůležitější ze všech lidských práv, protože přímo souvisí s věčným osudem člověka, se smyslem života v čase a věčnosti. Náboženská svoboda znamená, že každý člověk může svobodně vykonávat, hlásat a také měnit svou víru, aniž by mu v tom bránila společnost a stát. Toto právo je vlastní každému člověku ve smyslu přirozeného práva, a je tedy založené na přirozené dů-

stojnosti každého jednotlivce. Náboženská svoboda není závislá na názorech a rozhodnutích druhých, ani na mínění většiny, státu nebo většinového náboženství. Tento velkorysý koncept náboženské svobody nám poskytuje měřítko pro posuzování diskriminace a pronásledování křesťanů nejen v muslimských zemích, ale bohužel stále více i v buddhistických a hinduistických systémech. Situace menšin, jako jsou Židé a křesťané, je v různých muslimských zemích velmi různá. Je ale možné učinit obecné prohlášení: téměř v žádné zemi s muslimskou většinou není náboženská svoboda plně zaručena a realizována. Pod tlak se dostávají křesťané i na Západě. Jejich názory a postoje překáží stále silnější sekularizaci i islamizaci.

Nezájem veřejného mínění

Je příznačné pro sekularizovaného „ducha doby“, že utrpení a svědectví křesťanů, jakkoliv velké a zřetelné, není v centru pozornosti veřejnosti. V době, která se považuje za moderní, osvícenou a progresivní, máme povinnost být na straně lidí, kteří jsou za svou víru, šikanováni, bití, mučeni a vražděni. Solidarita s pronásledovanými má biblický základ v prvním listu apoštola Pavla Korintským – „**Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny**“ (12.26). V praktické rovině jsou křesťané často jediní, kdo mohou pomoci. Buďme proto s pronásledovanými křesťany v modlitbách alespoň o 6. neděli velikonoční!

CSI CS

**„Kdo dává, dostává,
mnohem víc přijme...“**

sv. František z Assisi

Křesťanská mezinárodní solidarita

Pákistán: Neustále prosím Boha

„Kdyby mě jednou týdně nenavštívila rodina, nesetkal bych se vůbec s nikým“ – Nabil Masih

Nezletilý Nabil Masih byl zatčen a uvězněn. Čtyři roky je z bezpečnostních důvodů držen na nesmírně tíživé samotce. Sní o bezpečném životě se svou rodinou. Žádejte jeho propuštění!

Nabil Masih je od roku 2016 ve vězení za údajné rouhání. Navštívil ho náš pákistánský partner Mehwish Bhatti (jméno změněno).

CSI: Jsí čtyři roky ve vězení. Neztrácíš naději?

Nabil Masih: Nepřetržitě prosím Boha, abych byl propuštěn. Někdy už opravdu ztrácím naději a nedohlédnu na konec. Ale stále věřím, že mi Bůh pomůže a budu brzy

volný. Každý týden mě navštěvuje rodina – to je jediná světlá chvíle mého uvěznění na samotce.

Co si myslíš o těch, kteří tě falešně obvinili?

Neznám je dobře. Moc dobře si vybavuji den, kdy na náš dům zaútočil velký dav s policií. To bylo děsivé. Stále vidím, jak můj otec a sourozenci plakali a prosili, aby mě nezatýkali a jak jim útočníci vyhrožovali. Věřím, že Bůh sjedná spravedlnost a potrestá je.

Co ti nejvíce chybí?

Chybí mi sourozenci a děti mých sester. Chybí mi také můj otec, který stárne a chtěl bych s ním trávit hodně času. Chybí mi práce v továrně, protože tam mám přátele. Od svého zatčení jsem o nich neslyšel a obávám se, že mě budou považovat za rouhače. Pokud mě propustí, nemůžu jít domů, protože mi hrozí napadení.

O čem sníš?

Sním o tom, že budu v bezpečí se svou rodinou a budu tvrdě pracovat, abych jim vrátil co ztratili kvůli mému zatčení. Sním o tom, že se budu vzdělávat, abych našel dobrou práci. Chci také sloužit Bohu jako lidé, kteří mi právě teď pomáhají.

Mehwish Bhatti (jméno pozměněno) - partner projektu CSI

Pákistán: Čtyři roky vězení pro nevinného

„Díky vaší pomoci teď mohu přinést bratřovi do vězení ovoce nebo sušenky.“ – Waqeeel Masih

Křesťan Nabil Masih byl za údajné rouhání uvězněn ještě jako nezletilý. Čtyři roky marně čeká na propuštění. Mnoho podezřelých z rouhání je na deset i více let uvězněno. Nabil musí být propuštěn okamžitě!

Nabil Masih je vězněn čtyři roky. Aby nebyl ohrožován spoluvězni, je na samotce. V cele o rozměrech 2 x 2 metry bez oken a ventilace je v rohu díra sloužící jako záchod.

Teploty se v Pákistánu v létě pohybují až kolem 40 stupňů. Nabil spí na podlaze na tenké podložce. Cela nemá žádné vybavení. Nemůže číst ani psát, a tak už čtyři roky nic nedělá, ale říká, že se přiblížil Bohu. Jediná věc, která mu dává sílu, je víra. Je také hluboce vděčný za to, že se mu věnuje CSI. Je šťastný, že jeho nemocný otec a bratr už nejsou ve svém snažení sami.

Starší bratr čelí výhrůžkám

Dnes devatenáctiletý křesťan Nabil Masih je od roku 2016 ve vězení, protože ho kolegové obvinili z rouhání: údajně na facebooku zveřejnil obrázek znázorňující prasečí hlavu

Waqeel s pomocí CSI buduje přípojku vody a WC

na Kaabě (centrální muslimská svatyně v Mekce). Nabil tvrdí, že jeho nepřátelé vytvořili falešný profil pod jeho jménem a na něm obrázek zveřejnili - pravděpodobně ze závisti, protože si Nabil mohl dovolit vlastnit mobilní telefon.

V únoru 2020 náš projektový manažer navštívil Nabilovy příbuzné v Láhauru v pákistanské provincii Pandžáb. Nabilova matka zemřela, jeho otec je starý a nemocný. Nabil má bratra a čtyři sestry. S výjimkou nejstarší sestry žijí všichni v domě rodičů.

Jediným příjmem rodiny je mzda Nabilova staršího bratra Waqeela. Pracuje jako námezdní dělník v oděvní továrně. Také jemu vyhrožují lidé, kteří dostali Nabila do vězení, protože se jim nelíbí jeho snaha o bratrovo osvobození.

Waqeel se sestrou, neteří a partnerkou projektu

Waqeel smí každý pátek Nabila na půl hodiny navštívit. „Můj bratr hodně pláče. Samota ho moc tíží. Není na tom dobře, si-

tuace ve vězení je obtížná,“ říká.

Finanční situace rodiny je napjatá. Waqeel si musí brát volno kvůli každotýdenním návštěvám bratra ve vězení, ale také kvůli účasti na soudních řízeních, která jsou neustále odročována. Buď se nedostaví soudce, nebo stávkuje celá justice. Jindy chybí státní zástupce. Waqeel kvůli průtahům vždy ztratí pracovní den a tedy i denní příjem. Soudní průtahy jsou zvláště u procesů kolem „rouhání“ systematické. Jde totiž o velice výbušné téma a zároveň jsou příbuzní obětí obstrukcemi odrazováni od dalších soudních jednání.

Nabilův otec si léčí srdce v nemocnici

V roce 2018 byl Nabil odsouzen na deset let vězení. Jeho právník předal rozsudek vrchnímu soudu v Lahore. CSI hradí poplatky právníkovi a přispívá rodině na obživu. Waqeel je za pomoc velice vděčný: „Jsem moc rád, že se o nás Mehwish (partner projektu CSI) stará. Díky této pomoci mohu bratrovi do vězení přinést ovoce nebo sušenky.“

Pošlapávání práva

Nabilův případ není zdaleka ojedinělý. V Pákistánu je na denním pořádku pošlapávání široce uznávaných právních zásad. Nespravedlnost v trestních řízeních pro údajné rouhání je obzvláště bizarní a devastující.

Křesťanská námezdní dělnice Asia Bibi bezdůvodně trpěla devět let ve vězení, dokud nebyla uznána zásadní pochybení v trestním řízení a posléze osvobozena. Muslim Wajih-ul-Hassan byl vězněn 18 let, než byl v září 2019 propuštěn. V Pákistánu neexistuje žádná kompenzace za dlouhé neoprávněné

věznění a nespravedlivě vězněný se nedočká ani oficiální omluvy.

„Odložená spravedlnost je odepřená spravedlnost“ - požádejte s námi pákistánského ministra spravedlnosti, aby zaručil rychlé a spravedlivé soudy, zejména v případech rouhání. Nevinní nesmí trpět roky ve vězení!

*Adrian Hartmann - projektový manažer
CSI pro Pákistán*

Obecně platí, že zájem veřejnosti o osud nespravedlivě odsouzeného je velice důležitý a vězně velice posiluje.

Žádáme okamžité propuštění Nabila Masiha!

Protestní lístek najdete na obálce Zpravodaje

Nigérie – V obležení terorismu

„Nigérie je v obležení vražedných krvežíznivých a zločinných teroristů Boko Haram, teroristických pastevců kmene Fulbů, banditů a únosců.“ - Dr. Samson Ayokunle, Křesťanské sdružení Nigérie

Projev prezidenta Křesťanského sdružení Nigérie (CAN), Dr. Samsona Ayokunle, na světové zpravodajské konferenci 23. ledna 2020 v Národním křesťanském centru v Abui. (redakčně mírně zkráceno)

Dovolte mi požádat o minutu ticha na památku všech zabitých teroristy Boko Haram, pastevců z kmene Fulbů, všech obětí banditů a únosců v naší zemi.

„Pokud jste někdy ztratili milovaného člověka, pak přesně víte, jak se cítím, pokud takovou zkušenost nemáte, tak si to ani neumíte představit.“ - Lemon Snicket

Všichni víte o strašlivé vraždě předsedy křesťanského sdružení Nigérie (CAN) pro oblast Michika státu Adamawa, reverenda Lawana Andimiho. Teroristé z Boko Haram ho popravili, protože odmítl přestoupit na islám.

Skupina původně požadovala nerealné výkupné, které se přece jen podařilo shromáždit. Během vyjednávání ale teroristé řekli našim lidem ve státě Adamawa, že se rozhodli pro popravu reverenda Andimiho ve chvíli, kdy odmítl přestoupit na islám.. A také to udělali. Ve stejném státě, právě minulou neděli, byl reverend Denis Bagauri zavražděn neznámými ozbrojenci ve svém domě v Mayo Belwa ve státě Adamawa, a to jen proto, že byl křesťanem.

Jistě víte o stětí 11 křesťanů v Maiduguri na Štědrý den 2019. Příslušníci Islámského státu západní Afriky sťali i nastávající nevěstu.

Před několika dny byli čtyři seminaristé Katolického semináře dobrého pastýře v Kakau uneseni na silnici Kaduna-Abuja a nemáme o nich žádné zprávy (pozn. později byl jeden seminarista zavražděn a tři propuštěni). Ve státě Kaduna vpadli bandité 13. ledna do komunit Čikun a Birmin Gwari. 35 lidí zabili a 58 unesli.

Tito zločinci operují beztrestně. Zastavují firemní i soukromá vozidla, posádku donutí vystoupit a ptají se na náboženství. Kdokoli tvrdí, že je křesťan, je buď na místě zabit, nebo je unesen a za propuštění je požadováno výkupné. Je to trestuhodné, nepřijatelné a od vzniku Nigérie bezprecedentní. Křesťané se stali ohroženým druhem ve své vlastní zemi! Nigérie je v obležení vražedných krvežíznivých a zločinných teroristů Boko Haram, teroristických pastevců kmene Fulbů, banditů a únosců, kteří jsou všichni po zuby ozbrojeni, navlečeni do vojenských uniforem a postupně drtí naše bezpečnostní síly. Vpády do převážně křesťanských vesnic a měst, zabíjení a mrzačení mladých i starých, mužů i žen, znásilňování

a chladnokrevné vraždy – nic z toho nezačalo dnes. Zvěrstev, ale přibývalo s postupem demokratizace, která v některých severních státech znamenala zavedení práva šaría. Jde o naprosté porušení ústavy z roku 1999. Útoky, k nimž ale dochází v současnosti, jsou bezprecedentní.

Dnes zabijáci rozpoutávají teror proti vybraných křesťanských komunitách, zatímco se zdá, že naše bezpečnostní agentury hlídají jinde. Naši vojáci a policisté přicházejí obvykle až po útoku a v mnoha případech zatýkají oběti, zatímco zločinci zůstávají nedotčeni. Od roku 1980 do roku 2019 došlo podle záznamů Stephanos Foundation celkem k 1785 útoků ve 32 svazových státech. Bylo zavražděno 28 878 nevinných lidí. Následkem 121 muslimských povstání v 19 státech zemřelo 9 451 lidí.

Militantní skupiny Boko Haram byly zodpovědné za 701 útoků, které si vyžádaly v 15 státech 12 812 životů. 6 615 úmrtí je výsledkem 963 útoků fulbských muslimských pastevců ve 32 státech. Hrdlořezové řádili v jižní Kaduně roky, zavraždili stovky lidí, včetně vysoce postaveného tradičního náčelníka. Dodnes nebyl nikdo potrestán. Několik podezřelých bylo zadrženo, aby byli později propuštěni a mohli pokračovat ve svých krutostech. Místo toho byli stíháni ti, kteří se dožadovali spravedlnosti.

Fulbští pastevcí působili v regionu Aghatu ve státě Benue a v dalších převážně křesťanských oblastech. Zabíjeli a mržali své oběti. Hromadné pohřby byly na denním pořádku. Sůl do ran pak ještě přispěla federální vláda, když zabijení občanů označila za následek působení některých guvernérů, kteří zavedli zákony proti otevřené pastvě. Tvrdili, že zabíjení není genocidou proti křesťanům, ale střetem farmářů a pastevců. Prezident Muhammadu Buhari nám nepřestává tvrdit, že zločinci přicházejí z Libye, jako by Nigérie měla hranice s Libyí. (---). Federální vláda nikdy nepovažovala za vhodné pastevece usměrnit, ale místo toho trvala na tom, že pastevcí jsou součástí země! Takový přístup pastevece jen povzbuzuje k dalším útokům převážně na křesťanská společenství na náhorní plošině Adamawě, Tarabě a v několika státech na jihu, jako je Enugu. Je příznačné, že žádný z těchto útočníků nebyl postaven před soud, aby byl potrestán za své krutosti. Teroristé neskrývají záměr islamizovat Nigérii a v tomto úsilí jsou fulbští pastevcí jejich spojenci. Proměnili severovýchodní Nigérii, zejména Borno, Adamawu a Yobe, v pole zabíjení.

Jedním z hlavních cílů této vlády je ukončit hrozbu nejistoty a terorismu, ale to se nestalo. Vláda často tvrdí, že teroristy porazila. Tvzení je ale v rozporu s každodenní realitou. Stovky našich souvěrců, včetně Leah Sharibu a více než 120 dívek z Chiboku, jsou stále v zajetí těchto teroristů a vláda je nedokázala osvobodit. Nepopíráme, že i někteří muslimové jsou teroristy zabíjeni. Jasně ale prohlašujeme, že hlavním cílem jsou křesťané.

(---) Je trestuhodné a smutné, že pokaždé, když vláda vyhlásí porážku povstání, dojde k dalšímu zabíjení našich lidí. Je pro nás těžké uvěřit, že současná vláda nespolupracuje s povstalcí na vyhlazení křesťanů v Nigérii, pokud vezmeme v úvahu velmi sporné složení vedení bezpečnostních složek, které je silně nakloněno jednomu náboženství a jednomu regionu. Proč nedokázali dobře vybavení bezpečnostní agenti Nigérie osvobodit reverenda Andimioho ze zajetí vrahů, kteří ho drželi v zajetí dva týdny?

Prosím, dovolte mi položit federální vládě následující otázky:

- Jaká je podstata registrace SIM karty, pokud ji úřady nemohou použít k vystopování těch zabijáků, kteří se při páchání zločinů spoléhají na telefony jako prostředek komunikace?
- Co se stalo se shromažďováním zpravodajských informací našich bezpečnostních agentur?
- Proč vláda a bezpečnostní agentury tvrdí, že válka proti zločincům byla navzdory všem dalším zabíjení vyhrána?
- Je vláda upřímná v boji proti terorismu, nebo

pouze vyplácí odškodné za válku proti muslimskému povstání?

- Existuje nějaká naděje, že vláda začne ručit za naši bezpečnost?
- Může nám vláda říci, co dělala pro Rev. Andimiho, když volal o pomoc?
- Pokud bezpečnostní složky tvrdí, že teroristé operují mimo zemi, proč je možné, aby tito bandité napadali zemi, zabíjeli, vypalovali a unášeli nekontrolování ze strany bezpečnostních složek?
- Vláda a její apologeti tvrdí, že zabíjení nemá žádné náboženské podtóny. Proč se teroristé a pastevci zaměřují převážně na křesťanská společenství a křesťanské vůdce?
- Pokud bezpečnostní složky neplní očekávání vlády, proč je nepřebudovala a nedodala bezpečnostního systému jiné velitele?

Popíráním reality vláda zločince nezastaví. Ztrácíme naději ve schopnost vlády chránit Nigerijce, zejména křesťany, kteří se pod jejím dohledem stali ohroženým druhem.

Znovu vyzýváme mezinárodní společenství a rozvinutý svět (USA, Spojené království, Německo, Izrael a další), aby pomohl Nigérii, zejména nigerijské církvi, abychom nebyli jeden po druhém odstraněni.

Zašlete, prosím protestní lístek velvyslanci Nigerijské federativní republiky v Praze (viz obálka Zpravodaje)

Nigérie: Útok fulbských milicí

Okolo tuctu Fulbů vyzbrojených puškami AK-47 a mačetami za pokřiku „Allahu Akbar“ ve 20 hodin večer zaútočilo na osadu Hura vesnice Maiyanga ve středonigerijském státě Plateau. Útočníci mluvili fulbským jazykem Fulfulde.

Většina vesničanů se již ukládala k spánku, když zarachotila střelba. Obyvatelé se vybíhali skryt do okolních křovin. Část Fulbů je pronásledovala a snažila se je zastřelit, jiní zapalovali jejich obydlí.

Dalyop Solomon Mwantiri, ředitel Emancipačního centra pro oběti krize v Nigérii (ECCVN), útok potvrdil: „Osada Hura byla v noci napadena ozbrojenými pastevci Fulby, kteří obklíčili celou oblast a rozpoutali chaos a násilí mezi nic netušícími domorodci,“ oznámil Mwantiri textovou zprávou redakci Morning Star News. „Výsledkem je devět zabitých, dva zranění a 33 spálených obydlí.“ Většina zabitých byly děti. „Zabití byli: Angela Daniel (3 roky), David Yakubu (15), Luka Magwa (5), Ishaya Yakubu (7), Aba Ibrahim (6), Stephen Ngwe (7), těhotná Talatu Daniel (32) a její nenarozené dítě, Sunday Biri (45) a Izhe Nkama (43). Zabití byli pohřbeni ve dvou hromadných hrobech. Kromě toho bylo přes 250 osob, většinou žen a dětí, vysídleno bez živobytí“ uvedl Mwantiri.

Nigérie: Návrat do bezpečí

„Musel to být zázrak!“ Pastor Hilary Mgbodile

Islámské milice kmene Fulbů terorizují zejména oblast střední Nigérie. Působí také na jihu. Přibývá únosů za účelem získání vysokého výkupného. Zastráší tak křesťany a zároveň financují terorismus.

Konflikt v Nigérii se prohlubuje. Přibývá vyděračských únosů. Islámští bojovníci Fulbové tak financují svou brutální kampaň proti křesťanům v zemi. Na převážně křesťanském jihu jsou častým cílem útoků katoličtí kněží. Fulbové předpokládají, že za jejich propuštění církev zaplatí značné částky.

pastor Hilary Mgbodile

Přepadení

Pastor Hilary Mgbodile ze státu Enugu nám vysvětluje, že gangy únosců nacházejí bezpečné útočiště v hlubokých lesích. Pastor Hilary ví, o čem mluví: V březnu 2019 se mu

podařilo uniknout únosu.

V sobotu v předvečer Dne matek vzal pastor Hilary svou matku a sestry do své domovské vesnice, aby s nimi strávil neděli. Cesta domů je vedla neobydlenými oblastmi. Silnici lemoval hustý porost.

Když pastor Hilary viděl na okraji silnice skupinu tří nebo čtyř mladých lidí, předpokládal, že sbírají kešu ořechy. „V tu chvíli vyšli z keřů dva maskovaní muži se zbraněmi. Jeden na mě namířil zbraň a běžel ke mně,“ vzpomíná pastor. Bez váhání začal couvat: „Slyšel jsem, jak moje matka plakala, a všichni křičeli, že se muž blíží. Stále jsem zrychloval“.

Zázračný únik

Pastor Hilary stále nemůže uvěřit, že se mu podařilo uniknout: „Musel to být zázrak! Nikdy jsem nejel tak rychle a přesně,“ říká. „Silnice byla tak úzká, že jsem se neodvážil otočit. Báł jsem se, že uvíznu v křoví. Couval jsem co nejrychleji. „Až asi po třech kilometrech jsem se odvážil obrátit. Ještě dlouho jsem byl po nočním návratu do vesnice v šoku.

Morven McLean - CSI

Projekty CSI v Nigérii:

CSI je aktivní v sedmi nigerijských státech. Důležitou součástí je podpora vnitřně vysídlených osob: V severovýchodní Nigérii se jedná především o oběti útoků džihádistické milice Boko Haram, ve střední Nigérii pak o přeživší útoků islámských Fulbů. CSI podporuje vnitřně vysídlené osoby financováním léčebných výloh, hradí školné a poskytuje mikroúvěry pro zakládání malých podniků.

Joel Veldkamp a Franco Majok (CSI) předávají pomoc

30. ročník AKADEMICKÝCH TÝDNŮ v termínu 25. 7. – 2. 8.

	7:30	8:00	8:30	9:00		9:30	10:30	10:45	11:30		12:15		14:00
SO 25. 7.	30. AKADEMICKÉ TÝDNY SNĚŽNÉ V ORLICKÝCH HORÁCH												
NE 26. 7.	M P. Mgr. Jan LINHART Plná slávy? Úvahy o církvi </												

. 2020, CHATA HORALKA ve Sněžném v Orlických horách

15:00	16:00	16:15 16:30	16:45	17:45	18:15		20:00	21:30	22:00
Zahájení 30. AT, mše sv. s P. Markem VÁCHOU M			Mgr. Marek VÁCHA, Ph.D. Ochrana přírody – křesťanský svět po encyklice Laudato Si			V	Oldřich JANOTA Vernisáž výstavy 30 let AT a koncert		
Jan ŠPILAR I oběti a objeti ejen v Bibli			plk. gšt. PhDr. Eduard STEHLÍK, Ph.D., MBA Novodobé mise české armády				Lenka DUSILOVÁ – Sólo Koncert		
RNDr. Jiří GRYGAR, CSc. Nobelovy ceny za fyziku 2019 pro tři astronomy			Hasan ZAHIROVIČ a Petra SLADKÁ Pošťácká pohádka <i>(divadlo pro děti i dospělé)</i>			E	Divadlo D 21 Kapesní povídky <i>(divadelní představení)</i>		
prof. MUDr. Jan PIRK, DrSc. ak nezdravým životním stylem škodíme srdci			RNDr. Petr RYŠÁVKA Střevní mikrobiom v souvislostech			Č	Hradišťan Koncert <i>(děkanský kostel Nové Město nad Metují)</i>		
doc. PhDr. et PaedDr. Marek ŠMÍD, Ph.D. Vatikán a totalitní ideologie 20. století			MUDr. Roman JOCH Liberalismus, svoboda, konzervatismus			E	táborák O		
doc. RNDr. Jan POKORNÝ, CSc. Slunce, voda, rostliny, klima – opomíjené samozřejmosti			Maciej RUCZAJ Polsko dnes – obraz a realita			Ř	Mgr. Alice ARONOVÁ, Ph.D. Současný izraelský film <i>(přednáška a projekce)</i>		
ga. Adam VIKTORA Jan Dismas Zelenka – známý, neznámý			prof. MUDr. Cyril HÖSCHL, DrSc., FRCPsych. Anatomie správného rozhodnutí			E	Polyfonní sdružení J. D. Zelenka: <i>Missa Dei Filii</i> <i>(koncert v děkanském kostele v N.M.n.Met.)</i>		
Hana VYSKÁ ovaná omika		15:30 15:45	Ing. Jaroslav ZELENKA, Ph.D. Hormeze: nový pohled na stárnutí, rakovinu a chemii	17:15			Iva BITTOVÁ a ČIKORI Koncert		

PŘEDNÁŠKY A BOHOSLUŽBY JSOU NAHRÁVÁNY.

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA.

Doporučujeme, abyste si před návštěvou zkontrolovali aktuální program na webu.

AKADEMICKÉ TÝDNY o.p.s.

info@akademicketydny.cz

Tel. (+420) 494 909 100

www.akademicketydny.cz

LEGENDA

M Mše sv. (vstup zdarma)

Přestávka

Výdej stravy

O Vstup ZDARMA

v1

Sýrie: CSI vyjadřuje znepokojení nad „Společným prohlášením“

a vyzývá k přezkoumání dopadu ekonomických sankcí v době pandemie koronaviru

31. března 2020

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI), zaslala ministrovi zahraničí USA M. Pompeovi dopis, ve kterém vyjádřila hluboké znepokojení nad politikou USA v Sýrii, v souvislosti se „Společným prohlášením“ USA, Velké Británie, Německa a Francie z 15. března, vydaného k devátému výročí Syrského povstání.

Mike Pompeo

Společné prohlášení přehlíží negativní roli, kterou v devítiletém konfliktu hrají džihádistické povstalecké armády a jejich mezinárodní podporovatelé v Sýrii. Tyto organizace mají podíl na 500 tis. mrtvých, jedenácti milionech vysídlených, rozsáhlé náboženské čistce a zotročování obyvatel. Společné prohlášení svaluje vinu výlučně na syrskou vládu a její mezinárodní podporovatele.

John Eibner

John Eibner (ředitel CSI) ve svém dopise ministrovi Pompeovi vytýká, že společné prohlášení příliš zjednodušuje situaci v Sýrii a dopouští se vážných opomenutí.

liš zjednodušuje situaci v Sýrii a dopouští se vážných opomenutí.

- Přehlíží skutečnost, že syrský režim ovládající většinu Sýrie zajišťuje náboženskou svobodu na rozdíl od území kontrolovaných islámskými rebely, kde došlo k náboženským čistkám
- Přisuzuje mezinárodní koalici a syrským demokratickým silám veškeré zásluhy na osvobození území ovládaného Islámským státem a nezohledňuje podíl Syrské armády, která osvobodila část území IS a oblasti ovládané dalšími islamistickými organizacemi (včetně odnoží hnutí al-Káida).
- Ignoruje složitou síť opozičních ozbrojených skupin, které často přijaly praktiky Islámského státu za své a jsou hrozbou pro civilní obyvatelstvo.
- Nezohledňuje katastrofální dopad rozsáhlých sankcí, které byly uvaleny na syrský režim ze strany USA a EU v posledních devíti letech.

„Sankce a ostatní opatření nepřinesla mír, ale naopak přispěla k jedné z nejhorších humanitárních katastrof naší doby“, říká Eibner a zdůrazňuje, že přístup milionů vysídlených civilistů k potravinám a lékům se velmi zhoršil.

„I když nelze omluvit porušování lidských práv ze strany syrské vlády, nesmíme zavírat oči před následky opatření, která byla uplatněna vůči syrskému režimu i ze strany Spojených států,“ zmiňuje Eibner a vybízí k přehodnocení politiky. Vyzývá ministerstvo zahraničí Spojených států k zadání a publikování nezávislé studie o vlivu ekonomických sankcí na život syrských obyvatel.

Obdobná reakce na „Společné prohlášení“ byla zaslána ministrům zahraničí Spojeného království, Německa a Francie. Svůj podpis připojili představení syrských církví, bývalí západní diplomaté a aktivisté za lidská práva.

Sýrie: Potřebujeme vaše modlitby

„Někdy se mi sevře srdce!“

- sestra Marie-Rose

Sestra Marie-Rose

Sestra Marie-Rose se ohlíží za svým životem a za dlouhými roky války. Přes všechno zlé věří, že práce s dětmi může změnit společnost. Děkuje za veškerou podporu: „Jsem velmi dojatá tím, co pro nás děláte.“

„Jsme na Středním východě odsouzeni žít jen od jednoho konfliktu k druhému?“ ptá se sestra Marie-Rose a sleduje západ slunce. Sestra Marie-Rose přicestovala na naše setkání do Libanonu. Tato země je opět ztírána krizí. Jsme na poutním místě „Naše paní Libanonská“ ve vesnici Harissa poblíž Bejrútu s výhledem na Středozemní moře.

Pro děti ve válce

„Jsem moc ráda, že mohu čerpat síly na takovém místě,“ usmívá se sestra Marie-Rose.

se. Je součástí projektu „Sestry posvátných srdcí Ježíše a Marie“ a je naším partnerem od počátku působení CSI v Sýrii v roce 2013. Ve svých 60 letech, kdy už by měla nárok na odpočinek, jen málokdy najde čas na přestávku. Kromě odpovědných úkolů v kongregaci vede programy humanitární pomoci v syrském středomořském městě Tartus.

„Má matka mi vždycky říkala: „Bůh ti může otevřít mnoho dveří, ať jsi kdekoli,“ vzpomíná sestra Marie-Rose a pokračuje: „Když jsem vstoupila do řádového společenství, ani se mi nesnilo, že jej jednoho dne povedu a že budu dělat tak důležitou práci pro tolik lidí. Mohu jen Bohu děkovat a chválit.“

Tvář se jí rozsvítí, když mi ukazuje několik fotografií „svých“ dětí. Centrum v Tartu, které podporujeme, pečuje o 250 až 300 dětí ve věku od 6 do 14 let. Jsou mezi nimi křesťané různých denominací, alavité, drúzové i sunnitští muslimové.

Homs

Portréty padlých vojáků na zdech

„Zpočátku jsme pracovali hlavně s dětmi uprchlíků z Aleppa, Idlibu a Homsu,“ říká sestra Marie-Rose: „Pak jsme zjistili, že v oblasti Tartu je mnoho velmi chudých alavitských vesnic. Nyní do centra přicházejí i děti z těchto vesnic.“

Rodiny alavitů s těchto vesnic mnohdy zaplatily za válku nejvyšší cenu. Většina rodin má v armádě alespoň jednoho syna. Mnozí ve válce padli. Tyto chudé rodiny nejsou

schopny platit za osvobození synů od vojenské služby, ani nemohou poslat své syny do zahraničí, jak to dělají ostatní. „Někdy mi to svírá srdce,“ říká sestra Marie-Rose a vypráví o pohřebním průvodu, který viděla, a o nespočetných portrétech padlých, které zaplnily zdi. „A proč? Pro nic za nic. Ta válka je zbytečná.“

Homs

Důležité povzbuzení

Pro děti je centrum vedle školy jedinou možností, kde mohou trávit čas mimo domov. Některé vyhledávají volnočasové aktivity, jiné se tu doučují. „Chceme posílit jejich sebevědomí, protože je to důležité.“ Pokrok, který děti v centru zaznamenávají, je pozoruhodný. Někdy přicházejí překvapení učitelé do centra, aby zjistili čím to je, že se dětem tak daří.

Sestra Marie-Rose a její tým také pracují i s rodiči dětí. Většinou jde o matky. „Jsem moc šťastná, když dorazí otec dítěte, Muži často chybí. Některí padli, jiní opustili své rodiny. Další bojují na jedné či druhé straně této nesmyslné války. Muži, kteří tu zůstali, často pracují bez ustání.“

Šíří naději

„Ženy jsou zpočátku velmi rezervované, ale časem se to stejně jako u dětí mění. „Naučí se s námi sdílet své problémy a potřeby.“ Sestra Marie-Rose je pevně přesvědčena, že prostřednictvím pomoci dětem pomáhají i jejich rodinám. Můžeme pomoci společnosti jako celku znovu získat naději a zvládnout náročný každodenní život v Sýrii.

Sestra Marie-Rose je vděčná, že pomoc, která přichází od CSI i po devíti letech války: „Velice mě dojmá, co pro nás děláte,“ říká. „Modlete se za nás, prosím, potřebujeme to!“

Hélène Rey - projektová manažerka CSI pro Blízký východ

Křesťané v Idlibu – uprostřed tvrdých bojů

Během našeho setkání projevila sestra Marie-Rose touhu mluvit o Idlibu, který je v současné době ohniskem bojů. Podle OSN byl od prosince 2019 vysídlen téměř milion lidí, převážně žen a dětí. Jde o největší vysídlení od začátku války v roce 2011.

„Idlib je krásná oblast plná oliv, fíků a granátových jablek.“ Sestra vzpomíná na mnoho táborů pro mládež, které pořádala v této oblasti, než byla nucena opustit domovský klášter v Homsu a hledat útočiště v Tartu.

Idlib, hlavní město stejnojmenné provincie, je pod vládou islámských rebelů od března 2015. Křesťan Khalil (změněné jméno) nám vyprávěl, jak byli dva z jeho příbuzných zavražděni za prodej alkoholu. „V Idlibu nás bylo asi 1300 křesťanů. Nyní zbývají jen dva: stará žena a starý muž.“

Sestra Marie-Rose hovoří o třech nebo čtyřech vesnicích v provincii, kde několik desítek křesťanů zůstalo dodnes. Podle tradice prošel apoštol Pavel tyto vesnice v údolí Orontes na cestě do Antiochie. Islámské skupiny obsadily údolí už na konci roku 2012. Křesťané se museli, pokud chtěli zůstat, podvolit velmi přísnému islámskému režimu. Přes to všechno má sestra Marie-Rose v očích naději, že brzy bude moci navštívit vesnice, které jsou jí tak drahé.

Sýrie - John Eibner o Idlíbu v roce 2015

V současné Sýrii probíhají hlavní boje v provincii Idlīb. Vládní jednotky s podporou ruské armády se snaží z Idlíbu vytlačit džihádisty podporované především Tureckem, Katakem a donedávna i Západem. Jak se válka v oblasti týká místních křesťanů Vám chceme přiblížit textem, který pochází z roku 2015, kdy džihádisté Idlíb ovládli:

Sýrská válka měla od samého počátku náboženské rysy v neposlední řadě i proto, že sám prezident Assad se hlásí k náboženské menšině alavitů. Křesťané a alavité jsou zvláště pod tlakem, ale také stovky tisíc sunnitských muslimů prchaly do oblastí, které byly pod kontrolou Asadovy vlády.

Město, které dříve mělo kolem 165 000 obyvatel, bylo v březnu 2015 dobyto povstaleckou aliancí Jaish al-Fath. Aliance je účelovým sdružením džihádistických skupin, z nichž některé bojovaly mezi sebou navzájem. Například fronta al-Nusra (odnož al-Káidy) je součástí aliance stejně jako jednotky Svobodné syrské armády. USA cvičí a ozbrojují posledně jmenované jako údajně „umírněné islamisty“, zatímco frontu al-Nusra klasifikuje Rada bezpečnosti OSN jako teroristickou organizaci.

„Zdá se, že strategickým cílem Turecka, Saúdské Arábie a Kataru je sunnitský stát (Sunnistan), který sahá od Mosulu až k pobřeží Středozemního moře,“ říká Dr. John Eibner, projektový manažer CSI pro Střední východ. „Takto by noví vládcí mohli exportovat iráckou ropu přímo ke Středozemnímu moři.“

John Eibner odcestoval do Sýrie v květnu 2015 a hovořil s uprchlíky z Idlíbu.

Křesťanský uprchlík Khalil * říká: „V Idlíbu bylo asi 1 300 křesťanů. Nyní zbývají jen dva: stará žena a starý muž. Před začátkem války jsme měli dobrý život. Byli jsme malou ale respektovanou menšinou. Provozoval jsem obchod, mnoho křesťanů zastávalo kvalifikované profese.“

Krise začala demonstracemi po pátečních modlitbách. Demonstranti zpočátku volali slogany jako „Muslimové a křesťané společně proti režimu“. Ale velmi brzy nás džihádisté začali obtěžovat, zejména ženy.“ Khalilova žena se přidává: „Jsem učitelka. Prikázali mi, abych nechodila do školy v džínách, ale v hidžábu. Odmítla jsem a přešla na jinou školu.“

Khalil pokračuje: „První křesťan, bohatý klenotník, byl ozbrojenci zabit 14. února

2012. Zaútočili také na úřady a policisty. V březnu 2012 přišla armáda. Boje ale pokračovaly a mnoho obyvatel Idlib opustilo. Když vzbouřenci Idlib v březnu 2015 ovládli, zbylo nás křesťanů jen asi 400. Povstalci šli dům od domu a palicemi dělali díry ve zdech. Zabili dva naše příbuzné, protože prodávali alkohol a zabránili nám je pohřbít. Demonstrace byly zpočátku mírumilovné, potom vzbouřenci dostali zbraně a začali zabíjet lidi. Z násilí obviňovali syrskou armádu, která v té době ještě nebyla ve městě. Povstalci, kteří na konci března 2015 dobyli Idlib, pocházeli ze všech koutů světa. Viděl jsem i ozbrojené děti. Povstalci měli seznamy lidí, kteří by měli být popraveni. Převážně šlo o občany loajální vládě. Většina obyvatel uprchla, hlavně do Turecka.“

*jméno změněno

Egypt: Těžký život křesťanů

„Nenávidím křesťany. Musí jim být uloženo maximální trest.“ - útočník ozbrojený nožem

Dnes už si to ani neumíme představit: Před několika stoletími byl Egypt křesťanskou zemí. Dnes jsou zbylí převážně koptští křesťané pod tlakem ze všech stran: od obyčejných lidí, kteří křesťany nenávidí, přes džihádisty až po vládní úřady.

Catherine Ramziová leží krvácející na zemi. Nákup potravin je rozházený po chodníku. Muž jí rozřízl hrdlo. Kolemjdoucí přispěchali na pomoc, chytili pachatele a odváděli ho pryč, zatímco křičel: „Zabiju tě, protože chodíš s odhalenými vlasy!“ Catherine žije na předměstí Káhiry, a jako křesťanka chodí s vlasy odhalenými.

Nenávist vůči křesťanům

Jen o dva dny později, 14. ledna 2020, byl na jiném předměstí Káhiry téměř zabit křesťan. Pachatel policii řekl: „Nenávidím křesťany. Musí jim být uložen maximální trest.“ V obou případech pomohla koptská solidarita. Tyto útoky ilustrují hrozby, kterým křesťané v Egyptě čelí. Na jedné straně nebezpečí pochází od islámských teroristických skupin, jako je Islámský stát. Nenávist vůči křesťanům je však obecně rozšířená i ve společnosti. Také vláda křesťany diskriminuje.

Dřívější většina, dnešní „nevěřící“ pod tlakem

Většina egyptských křesťanů se cítí jako původní Egyptané. Proto si říkají Koptové, což je z řeckého slova „Egyptané“ odvoze-

ný název. Egypt byl křesťanskou zemí až do islámského vpádu v 7. století. Do 12. století většina obyvatel vyznávala křesťanství. Křesťansko muslimské soužití bylo převážně pokojné. V 10. a 20. letech 20. století byli křesťané součástí hnutí za nezávislost na Britech.

Situace se zhoršila v 70. letech. Egyptský diktátor Anvar Sadat - nositel Nobelovy ceny míru za mírovou smlouvu s Izraelem - se spojil s muslimskými extremisty, kteří křesťany nazývali „nevěřící“ (kufar) a prosazovali jejich diskriminaci. Islám se stal státním náboženstvím. Výstavba nových kostelů byla prakticky znemožněna. Útoků na křesťany přibývalo. Namísto potrestání pachatelů, vláda často donutila křesťanské oběti k „usmíření“ s pachateli. Násilím byli křesťané nuceni opouštět své domovy, nebo své náboženství.

Stále trvá praxe nucených sňatků a nucených konverzí mladých křesťanek. V diskriminačním egyptském právním systému je pro oběť téměř nemožné vrátit se ke křesťanství po konverzi na islám.

Násilí roste, ochrana chybí

Mnozí křesťané doufali, že egyptská revoluce v roce 2011 povede ke skutečné demokracii, ve které mají křesťané a muslimové stejná práva. V chaosu, který následoval po revoluci, útoky na kostely ze strany islámských skupin masově vzrostly a radikální Muslimské bratrstvo vyhrálo první svobodné volby.

Po svržení Muslimského bratrstvo v roce

2013 slíbila egyptská armáda křesťanům ochranu. Na svržení reagovaly džihádistické skupiny násilím, zvláště proti křesťanům. Vojsenská vláda křesťany nedokázala ochránit a islamisté vypálili desítky kostelů a křesťanských škol po celém Egyptě.

Hoříci františkánská škola v Beni Suef

Podle Wall Street Journal bylo v Egyptě za posledních pět let zabito přes 140 křesťanů, většina z nich při útocích islámských teroristických skupin na kostely a kláštery. Běžnější jsou také útoky davu, jako například v roce 2016, kdy byla starší křesťanská žena vláčena nahá ulicí, protože její syn měl údajně poměr s muslimskou ženou.

Křesťané, kteří si stěžují, čelí vládním represím. Příkladem je prominentní koptský aktivista v oblasti lidských práv Ramy Kamel, který byl 23. listopadu 2019 zatčen za smyšlené obvinění z „terorismu“ a dosud je zadržen.

*Ramy Kamel
Jděte nebo zůstaňte*

V této situaci mnozí křesťané opouštějí Egypt, aby hledali lepší budoucnost pro sebe a své děti v Evropě, Austrálii, Kanadě nebo USA.

Mnoho dalších je však rozhodnuto zůstat doma a bojovat o svá práva a místo ve společnosti. Ve svých srdcích nesou odkaz předků, kteří navzdory pronásledování nesli světlo evangelia. Naštěstí existují také mus-

limští přátelé a sousedé, kteří je podporují a kteří chtějí, aby křesťané pomáhali utvářet budoucnost Egypta.

CSI - Joel Veldkamp

Jak CSI pomáhá v Egyptě

foto: žáci opravené školy Beni Suef

CSI pomáhá v Egyptě od roku 2000. Těžištěm jsou chudé křesťanské vesnice v Horním Egyptě. CSI podporuje programy na posílení křesťanských komunit, organizuje kurzy gramotnosti, zprostředkovává půjčky pro začínající podnikatelky, vede vzdělávací kampaně na témata, jako je tzv. ženská obřízka nebo dětské sňatky. CSI podporuje děti a dospívající v kontaktu s úřady, zejména aby dosáhli na průkazy totožnosti, bez nichž neexistuje státní podpora.

CSI také podporuje františkánskou školu v Beni Suef, kterou navštěvuje 800 žáků – půl na půl křesťané a muslimové.

* Z bezpečnostních důvodů nemůžeme pojmenovat partnery projektu a názvy vesnic.

Indie: Trump chválí Módího

Prezident Trump během návštěvy Indie pochválil ministerského předsedu Naréndru Módího a jeho nacionalistickou stranu. Řekl, že usilovně pracují na zlepšení podmínek pro náboženskou svobodu v zemi. Na kruté pronásledování náboženských menšin nebral zřetel.

Prezidentova dvoudenní návštěva proběhla právě v době, kdy si srážky muslimů a hinduistů vyžádaly v Dillí 13 obětí a jejich příčinou byl kontroverzní zákon, který pokládá muslimové za nespravedlivý. Trump nezaujal k zákonu podobně kritický postoj jako US komise pro náboženskou svobodu. Vyjádřil naději ve zlepšení podmínek náboženské svobody v zemi.

Prezident Trump se zavázal podporovat náboženskou svobodu ve světě. Jeho vláda se např. kriticky vyjádřila ke stavu náboženské svobody v Číně. Obdobně kritické vyjádření mnozí očekávali i na adresu indické vlády, ale nestalo se tak. Trump sdělil reportérům během tiskovky, že on a Módí „o náboženské svobodě příliš nemluvili.“ Trump se domnívá, že Módí hájí náboženskou svobodu pro „opravdové věřící“.

„Ministerský předseda mi opravdu řekl, že chce, aby lidé měli náboženskou svobodu“, prohlásil Trump na tiskovce: „Řekl, že se v Indii pracuje velmi tvrdě na skutečné a otevřené náboženské svobodě. A když se ohlédnete do minulosti, vidíte, že tomu tak ve srovnání s ostatními zeměmi opravdu je, poznáte, že opravdu pracujeme na náboženské svobodě.“

Od nástupu Módího nacionalistické strany k moci v roce 2014 zaznamenávají lidskoprávní organizace, že hinduističtí nacionalisté relativně beztestně napadají křesťany a další menšiny. Za loňský rok bylo hlášeno přes tisíc incidentů a napadení pokračují i letos. Zdá se, že Módí tlačí Trumpa do jiného pohledu na náboženskou svobodu.

Indie se podobně jako USA hlásí k demokracii s ústavou a ochranou náboženské svobody. V uplynulých letech ale tato ochrana připomínala prázdný slib. Ministerský předseda Módí se doposud všemožně snažil prokazatelné skutečnosti skrývat.

Nová obchodní dohoda, která byla hlavním tématem schůzky Trumpa s Módím, může přinést ekonomické výhody oběma stranám, ale fakt, že v Indii se nedá mluvit o náboženské svobodě podle mezinárodních standardů a v souladu s lidskými právy, dohodu poněkud znehodnocuje. Stav náboženské svobody v Indii je tikající bombou ve vztazích USA-Indie. Indičtí křesťané, muslimové a další náboženské menšiny opravdu čelí nepřátelství a pronásledování. Náboženské napětí přerůstá v násilí a krveprolití.

Zdroj ADF

PODĚKOVÁNÍ DÁRCŮM

Srdečné díky těm, kteří přispěli v období od 1.2.2020 do 31.3.2020

Mgr. Adlt Miroslav, Běhanová Ludmila, Benda Jan, Beneš Alfons, Dr Beránek Alois, Bergerovi Miroslav a Iva, Bezděk Jan, Biernát Josef, Bittner Josef, Blahuta Jan, Boráková Zdenka, Bouchal Pavel, Breindl Barbara, Burget Radek, Cabejšková Horká Marie, Cieslar Jan, Cvingrál Michal, Mgr. Čaňo Miroslav, Daňková Eliška, Ing Dlouhá Nicole, Mgr Doležel Karel, Doležel Radek, Droppa Damian, DiS, Duba Roman, Mgr. Dubský Zdeněk, Dudková Ludmila, Eliáš Petr, Mgr Erhartová Jitka, Farní Charita U P. M. Růžencové v Plzni, Felner František, Fojtů Zdeněk, Frolková Noela, FS Československé církve evangel., Hana a JUDr. František Borkovi, Hanzlíková Alžběta, Hašková Dominika, Havelka Jan, Havelka Karel, Herynková Miloslava, Hofman František, Hochmannová Marie, ING Holub, Vítězslav CSc, Hronková Marie, Hunčová Marie, Hurbiš Josef, Chalupecký Daniel, Ing. Chalupník Pavel, Chalupski Michal, Chvatíková Jiřina, Jadrná Pavla, Jandáček Milan, Janoušek Martin, Jargus Jan, Jeboušek Josef, Jelínek Severín, Jendrichovský Ján, Jeřábek Bedřich, Jílek Petr, JUDr Jiříček Vít, Jónová Veronika, Joudal Karel, Ing. Kadlec Jiří, Kalinová Markéta, Mgr Karasz Martin, Mgr Kaška Pavel, Kašková Jana, Kelnar Pavel, Kincová Irena, Konečná Jana, Kongr.Šedých sester v Praze, Kongregace Sester Nejsvětější Svátosti České Budějovice, Kopeček Lubomír, Mgr Kopečný Vojtěch, Kovár Andrej, Kovařík Daniel, MUDr Krejčířová Dana, Krejčová Jana, Kudla Martin, Lazebníček Lukáš, Lichá Terézia, Ing. Loub Josef, Ing Macíček David a Petra, Macháčková Kateřina, PhDr. Mančalová Jana, Marková Jana, Dr. Martinková Ludmila, Matůšů Anežka, Michalcová Jitka, Michl Jindřich, Mikulášková Jaroslava, Miškovská Eugenie, Mühlová Irena, Mgr Nedvědová Marie, Mgr Neudert Jan, Neužil Jan, Nováková Daniela, Nováková Veronika, Novosad Antonín, Ondruš Jiří, Pálek Jaroslav, Mgr Papicová

Ludmila, Pavlíčková Klára, Petřina Milan, Plecháčová Zdena, Podestátová Jaroslava, Pohunková Miroslava, P. Mgr. Poláček Bohumil, Bc. Pořízek Miroslav, Pospěchová Šárka, Pospíšil Josef, Pospíšil Milan, Pozděňová Anna, Pravoslavná církevní obec v Jeseníku, Pražáková Jana, Prentisová Michaela, Procházková Marie, Prokop Tomáš, Provazník Jiří, Příkrylová Anna, Ptáček Bořivoj, Radiková Marie, Raszyková Ludmila, Regner Otakar, Říhák Hynek, Řk. Farnost Hrob, Sasková Helena, Sestry Voršílky Jiřetín pod Jedlovou, MUDr Skovajsa Petr, Smejkalová Terezie, Smola Pavel, P. Smolen Štěpán, Smolková Petra, Smutný Josef, Sojka Bohumír, Spolek Mariánské pouti, Straková Mária, Stulová Anna, Svrčina Miroslav, Synková Marie, Šerý Lukáš, Široká Silvie, P. Mgr. Šmejkal Jaroslav, Šouláková Marie, Mgr. Šplouchal Jan, Štefánek Michael, Šťastný Jakub, Ing Tichý Borek, Tobola Petr, Tománková Barbara, Tomášková Veronika, Utíkalová Marie, Valerovi Tomáš a Renata, Valíček Miroslav, Vaněk Martin, Veselá Jitka, Vítovi Zdeněk a Pavlína, P. Mgr. Vlček Josef, Voláková Drahomíra, Ing Voplakal Miloš, Vrbenský Jaroslav, Vrbenský Pavel, Pharm.Dr. Vylíčil Lubomír, PhDr. Weinberger Jan, Ing. Záleský Jaroslav, Žídkovi Marie a Leo, Ing Žingor Daniel, Žlebek Jiří

**„Kdo dává, dostává,
mnohem víc přijme...“**

sv. František z Assisi

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI

P. O. Box 11

549 01 Nové Město nad Metují

CZECH REPUBLIC

OP

2019/05333

Zpravodaj CSI je adresátům zaslán s jejich souhlasem a adresy v žádném případě neposkytujeme třetím osobám.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI

P. O. Box 11

549 01 Nové Město nad Metují

Tel: 491 470 084

737 852 903 T-Mobile

e-mail: csi.czechrepublic@gmail.com

Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:

Česká republika

ČSOB Československá obchodní banka

č.ú. 0278125043 / 0300

Slovenská republika

Prima banka

č.ú. 837 035 3002/5600

IBAN: SK75 5600 0000 0083 7035 3002

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězněným a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídá Ing. Monika Kahancová.

MK ČR E 12619

Tisk - Tiskárna Smola

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSA-NÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.